

SAFEelement

ET NYHETSBREV FRA SAFE • 11.01.2019 • SAFE.NO

Symbolpolitikk i oljeindustrien vil ødelegge både arbeidsplasser og miljø.

Equinors konserntillitsvalgte, Owe Ingemann Waltherzøe og Bjørn Asle Teige mener Venstre ikke har en troverdig miljøpolitikk.

Owe Ingemann Waltherzøe og Bjørn Asle Teige

Kombinasjonen av en ønsket endring av letefusjonsordningen på norsk sokkel og uklare rammebetingelser for oljeindustrien totalt sett, får Bjørn Asle Teige og Owe Ingemann Waltherzøe, konserntillitsvalgte i Equinor, til å reagere. Ikke bare kan det føre til at flere titusener ansatte i næringen mister arbeidsplassene sine, i tillegg er det en totalt feilslått miljø- og klimapolitikk, sier de to konserntillitsvalgte. Det er inntektene fra olje- og gassvirksomheten til Equinor

som legger grunnlaget for satsing på fornybar energi. De to sidene i norsk olje- og energiproduksjon er avhengig av hverandre, enn så lenge. Du kan ikke skru av det ene og tro at det andre fortsetter.

Norge burde være det siste landet i verden som sluttet med olje og gass, mener de.

Både produserer vi renere enn andre, i tillegg bruker vi inntektene til forskning og utvikling av enda bedre energiløsninger.

Regjeringsforhandlinger skaper støy og uklarhet

Utgangspunktet for reaksjonen er regjeringsforhandlingene mellom Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, hvor Venstre bruker oljeindustriens rammebetingelser som et av sine forhandlingskort.

Mens Venstre satser på miljø og klima med argumenter som selger godt i befolkningen og ikke tar utgangspunkt i virkeligheten, satser Equinor på energiprojekter som kan gjøre en forskjell for miljø og klima. Equinor sier det slik: Det er et faktum at utslippene må ned. Samtidig trenger verden energi. For å kunne klare begge deler, endrer vi i Equinor oss raskere enn noen gang. Derfor går vi fra å være et olje- og gasselskap, til å bli et bredt energiselskap.

Vårt mål er å finne balansen mellom de ulike energiformene slik at vi sikrer samfunnet energien den trenger på en så bærekraftig og ansvarsfull måte som mulig.

Teige og Waltherzøe viser til Storbritannia

Vindmøllene og gassen som leveres til Storbritannia gjør at forbruket av kull er redusert. Tidvis klarer de seg faktisk helt uten kull.

Vi satser på flere anlegg med vindmøller, som utenfor New York og i Polen, og vi satser på hydrogen. Igjen er det slik at vi inntil videre må gjøre begge deler. Det omfatter både olje- og gassproduksjon og fornybar energi. Vi kan ikke bare velge bort olje og gass.

Derfor blir Venstres olje- og energipolitikk kun symbolpolitikk. Kanskje til og med en farlig symbolpolitikk

om de får gjennomslag for sitt syn.

Uten inntektene fra oljeindustrien er det ikke nok økonomiske ressurser til den framtidsrettede forskningen og utviklingen som en mer miljøvennlig verden trenger.

Leterefusjonsordningen

I dag refunderer leterefusjonsordningen 78 prosent av selskapenes utgifter til olje- og gassleting på norsk sokkel.

Uklare rammebetingelser kan redusere investeringene, og Bjørn Asle Teige og Owe Ingemann Waltherzøe peker på at faren for at investeringene vil falle i løpet av få år, så absolutt er til stede.

Når Johan Castberg-feltet i Barentshavet er bygget ut i 2022, har ikke Equinor noen store prosjekter igjen på norsk sokkel. Da ligger videre investeringer i land som USA, Canada, UK, Tanzania og Brasil, snublende nær.

Det kan nesten høres ut som en trussel?

Nei, det er det ikke. Vi snakker om realiteter. Endres ordningen for leterefusjon, vil leting etter nye felt gå ned, kanskje til og med stoppe opp. Framfor å jobbe for mindre leting, må politikerne heller legge til rette for leting i stor skala.

Johan Sverdrup er et godt eksempel på en vellykket leterefusjonsordning.

Det var oljeselskapet Lundin som fant gigantfeltet Johan Sverdrup. Det hadde de sannsynligvis ikke klart uten denne ordningen.

Johan Sverdrup er et klimavennlig oljefelt som vi i Norge vil ha glede av i 50 år framover. At vi har denne leterefusjonsordningen gjør at små og mellomstore selskap kan operere på sokkelen, bidra til økt konkurranse, sikre arbeidsplasser og ikke minst, sikre inntektsgrunnlaget for videre klima- og miljøforskning. Fjerner Venstre dette, fjerner de samtidig muligheten for å raskere kunne utvikle alternative energikilder.

Industriaksjonen

Tekst: Hilde-Marit Rysst

Torsdag 10. januar var over 70 spente deltakerne fra mer enn 35 fagforeninger, avdelinger i industrien og organisasjoner på kryss og tvers av bransjer, interesser og geografi, samlet i Bergen.

Det var stiftelsesmøte for initiativet Industriaksjonen, en aksjon som vil jobbe for å løfte fokus og kompetanse om industriens nøkkelrolle for velferdslandet Norge. Industriaksjonen vil både informere den generelle borger, og politikere som daglig tar beslutninger som påvirker arbeidsplassene, statlige inntekter og naturen.

Det er antagelig første gang i historien at ansatte og tillitsvalgte i industrien står sammen med Den norske turistforening (DNT) og har felles mål. Aksjonen er politisk uavhengig, og har utallige stemmer bak seg. Dette er en samlende aksjon hvor alle kan samarbeide og tilslutte seg, når en er enig i målene.

Målene er blant annet å sette dagsorden for vår industri. Få frem effektene av elektriske utenlands-kabler, både for den enkelte og for miljøet.

Dynamikken rundt et økonomisk skapt «behov» i bedrifter, strømpris til den enkelte og inngripen i villmark for å skape enda bedre økonomiske overskudd. Industrinasjonen Norge trenger et politisk lederskap som våger å rette våre finansielle krefter mer aktivt inn mot å løse klimakrisa globalt, og gjøre det på måter som samtidig skaper høyteknologisk og økologisk bærekraftig industriutvikling nasjonalt.

Aksjonen vil også jobbe for at de politiske partier skal forankre i sine program å styrke industrien og antall industriansatte.

SAFE vil komme tilbake til utfyllende informasjon om både Industriaksjonen og kommende arrangementer.

Vi ønsker dere en god helg!

Vennlig hilsen

Mette Møllerop
Redaktør
SAFE